

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 439. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856959828992/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLEK

204. Fabel.

En Brygger-Hæst og en Rytter-Hæst.

En Brygger-Hæst gik engang en Rytter-Hæst forbi, som paa Gaden gjorde saa mange Krumspring og Bevægelser, at Folk bleve staaende, og med Forundring saadant an-saae. Brygger-Hæsten, som ingen Stunder havde at see derpaa, gik fort sin Vey: Da den havde forrettet sit Ærende, og kom tilbage, fandt han Rytter-Hæsten udi fuld Skum, uden at have avanceret meer end igiennem een Gade. Han sagde da: Est du endnu med all din store Bevægelse ikke videre kommen? Jeg merker at jeg end kand forrette et andet Ærende førend du kommer udi en anden Gade.

Fabelen sigter paa dem, der ere ideligen udi Bevægelse, og dog intet forrette.

205. Fabel.

Theodorus, en fattig, men derhos en gavmild Mand, ud-deelede hver Uge af sin ringe Formue en Daler til de Fattige. Alle forundrede sig over saadan Gavmildhed, efterdi den var over hans Evne. Da en Arv ham derpaa tilfaldt, uddeelede han siden ikkun en halv Daler, og siden, da han paa nye fik en anden Arvedeel, gav han ikkun den fierte Deel af en Daler til de Fattige; da man nu med ikke mindre Forundring talede om saadan uformodentlig Gnidskhed, sagde en Philosophus, som vidste hvilke Frugter Riigdom med sig fører: Forundrer eder ikke her-over, hvis en Arvedeel ham end tilfalder, giver han slet intet.

Fabelen lærer, at Gierrighed tilvoxer med Riigdom.

206. Fabel.

Rævens Raad til Løven.

Da et Skatmester-Embede ved Løvens Hoff engang var leedigt, raadførte Løven sig med Ræven, som var hans

MORALSKE FABLER

Vizir, hvem han skulde antage i den Afdødes Sted. Ræven sagde da: Tag hverken en Fattig eller Gierrig til Skatmester, thi den første trænger, efterdi han intet haver, og den anden trænger end meer, efterdi han aldrig haver nok.

207. Fabel.

Frue Leonoræ Fiskebeens Skiørt.

Blant alle Vallfiskebeens Skiørte holdtes intet at være breedere end Leonoræ. Hendes Mand Leander satte hende ofte tilrette derfor: Men hans Formaninger vare og bleve stedse frugtesløse. Da samme Leonora faldt udi Barsel-Seng, og bragte et Dreng-Barn til Verden, raadførte hun sig med hendes Mand om hvad Navn man skulde give Barnet. Manden sagde da: Drengen skal heede Jonas, thi han er kommen ud af Vall-Fiskens Bug. Dette Svar picqverede Leonora saa stærkt, at hun siden reformerede Dragten.

Fabelen viser, at et sindrigt Skiemt ofte haver sterkere Virkning end alvorlige Formaninger.

208. Fabel.

En slett Undskyldning er ofte verre end ingen.

Theodorus pyntede sig en Morgen for at gaae i Kirke. Udi Paaklædningen spildede han en Plet af Blek paa sin Klud, hvorudover, saasom han ingen anden reen Klud havde ved Haanden, han blev hiemme. Da hans Fader spurte: Hvi han ikke var kommen udi Kirken? gav han Aarsagen tilkiende, fremvisende den plettede Klud. Faderen sagde da: Ach min Søn! GUD seer ikke efter om du haver en reen Klud, men om du haver et reent Hierte. Betænk hvor mange hæslige Pletter du haver indvortes, dem bekymrer du dig ikke om at aftoe.